

SCI-CONF.COM.UA

**INNOVATIVE DEVELOPMENT
OF SCIENCE, TECHNOLOGY
AND EDUCATION**

**PROCEEDINGS OF VI INTERNATIONAL
SCIENTIFIC AND PRACTICAL CONFERENCE
MARCH 14-16, 2024**

**VANCOUVER
2024**

INNOVATIVE DEVELOPMENT OF SCIENCE, TECHNOLOGY AND EDUCATION

Proceedings of VI International Scientific and Practical Conference

Vancouver, Canada

14-16 March 2024

Vancouver, Canada

2024

UDC 001.1

The 6th International scientific and practical conference “Innovative development of science, technology and education” (March 14-16, 2024) Perfect Publishing, Vancouver, Canada. 2024. 445 p.

ISBN 978-1-4879-3792-8

The recommended citation for this publication is:

Ivanov I. Analysis of the phaunistic composition of Ukraine // Innovative development of science, technology and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2024. Pp. 21-27. URL: <https://sci-conf.com.ua/vi-mizhnarodna-naukovo-praktichna-konferentsiya-innovative-development-of-science-technology-and-education-14-16-03-2024-vankuver-kanada-arhiv/>.

Editor

Komarytsky M.L.

Ph.D. in Economics, Associate Professor

Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighbouring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

e-mail: vancouver@sci-conf.com.ua

homepage: <https://sci-conf.com.ua/>

©2024 Scientific Publishing Center “Sci-conf.com.ua” ®

©2024 Perfect Publishing ®

©2024 Authors of the articles

**НАУКОВІ ОСНОВИ ГРОШОВОГО ОБІГУ,
АБО НАВІЩО ГРОШІ ЗРОБИЛИ ТОВАРОМ!**

Мямлін Владислав Віталійович

д.т.н., професор

Український державний університет науки і технологій

м. Дніпро, Україна

Анотація: Без грошей неможливо здійснювати економічну діяльність: виробляти та розподіляти товари, здійснювати платежі. Їх роль, як загального еквівалента, дуже величезна. Однак замість того, щоб сприяти у здійсненні економічної діяльності та допомагати обслуговувати економіку, гроші перетворили на самостійний товар і довели ситуацію до абсурду: за величезної їх кількості, яка перманентно продовжує збільшуватися до нескінченності, їх весь час не вистачає, навіть незважаючи на те, що вони багаторазового використання. Ситуація у фінансовій сфері зараз має явний псевдонауковий характер і вигідна лише фінансовим олігархам. В роботі запропоновано механізм функціонування макроекономіки без збільшення грошової маси, що дозволить уникнути всіх негативних явищ та створити сприятливі умови для подальшого ефективного розвитку економіки в інтересах всього суспільства.

Ключові слова: гроші, грошова маса, обіг грошей, праця, еквівалент, прибуток, макроекономіка, модель високоефективної національної економіки.

Праця є основою життя та доцільною діяльністю людського суспільства. Доцільність – це неодмінний атрибут діяльності людини. Структура громадської праці обов'язково містить елементи, які є носіями мети. Носіями мети завжди є трудящі. Завдяки праці людина задовольняє свої потреби. Задоволення потреб здійснюється шляхом споживання матеріальних та духовних благ. Щоб створити благо або взяти часткову участь у створенні блага, треба витратити свою працю. Спочатку суспільство повинно створити

матеріальні блага, а потім поділити їх між членами суспільства, відповідно до вкладеної праці кожного.

Вартість благ повинна складатися лише з оплати праці всіх учасників виробничого процесу. Лише людська праця створює вартість благ. Вартість потрібна, як необхідна міра, для подальшого розподілу благ, згідно з трудовою участю кожного. Наприклад, всі корисні копалини, які знаходяться в землі, хоч і мають певну цінність, але нічого не варті, тому що людина їх не створювала. Вони не є товаром. А ось створені з них продукти, вже мають вартість. Жодного іншого способу отримання грошей, як тільки в обмін за свою працю, бути не повинно. Соціальних виплат це не стосується. Солідарна система, прийнята у більшості країн світу, коли працюючі платять за непрацюючих, на даному етапі розвитку суспільства є доцільною.

Основний сенс зароблених грошей у тому, що вони несуть у собі інформаційне навантаження, яке показує, на яку величину створених благ, може розраховувати людина в обмін за свою працю. Якщо людина отримала на свою електронну картку певну суму грошей від підприємства, то це говорить про те, що підприємство заплатило йому за його працю. Тепер на цю суму він може придбати відповідну кількість різних благ. Сьогодні, у вік електроніки, доцільно користуватися електронними грошима. Це навіть не гроші, а звичайна цифрова інформація на носії. Ця інформаційна величина може називатися як завгодно: балами, очками, бонусами, еквівалентами, трудоднями або трудогодинами - це не має ніякого значення. Грошима вони продовжують називатися за старою звичкою. Гроші раніше виконували функцію еквівалента, тепер цю функцію виконують просто цифри на матеріальному носії.

Чомусь прийнято вважати, що гроші – це особливий вид універсального товару, який використовується як еквівалент, за допомогою якого виражається вартість різних товарів. Але ж за допомогою грошей насамперед виражається і вартість самої праці. Так, наприклад, зарплата є грошовим еквівалентом праці. Вартість блага також є сумарним грошовим еквівалентом праці всіх працівників, які брали участь у створенні цього блага. Зараз ми не

розглядатимемо питання, наскільки оплата праці в кожному конкретному випадку адекватно відображає витрачену працю. Тут ще ціле "неоране поле" для вивчення, але це окрема тема для розмови. Умовно вважатимемо, що заробітна плата є грошовим еквівалентом витраченої праці. Спочатку людина отримує за свою працю (П) заробітну плату, яка представляє грошовий еквівалент праці (ГЕП), а потім обмінює його на якісь блага (Б), вартість яких також відповідає ГЕП.

Процес виробництва та розподілу благ можна представити наступною схемою $P \Leftrightarrow \text{ГЕП} \Leftrightarrow B$. Таким чином, ГЕП є посередницьким елементом між працею, завдяки якій виробляються блага, і розподілом (придбанням) цих благ. Але щоб кількості грошей у вигляді зарплати, вистачало на купівлю товарів, вартість праці та вартість товарів повинні відповідати один одному, тобто бути еквівалентними $P \Leftrightarrow B$.

Відомо дуже просте математичне «рівняння обміну», пріоритет на яке приписують американському економісту І. Фішеру

$$MV = QP,$$

де M – кількість грошей в обігу; V – швидкість обертання грошей;

Q – обсяг вироблених товарів; P – ціни на товари.

Але можна запропонувати ще одне «рівняння обміну», пов'язане з забезпеченням грошима потенційних споживачів

$$MV = RT,$$

де R – кількість людей, які отримують заробітну плату або соціальні виплати;

T – величина зарплати або виплати.

Формула розрахунку необхідної грошової маси буде мати наступний вигляд

$$M = \frac{QP}{V} \text{ або } M = \frac{RT}{V}.$$

Для запропонованої нової економіко-фінансової моделі обов'язковою умовою є сталість грошової маси ($M = \text{const}$). Зростання економічного розвитку визначатиметься тільки швидкістю обігу грошової маси ($V \rightarrow \text{max}$).

Якщо заробітну плату виплачуватимуть 2 рази на місяць, то протягом року її буде виплачено 24 рази ($V=24$). У цьому випадку і грошова маса може бути в 24 рази меншою від обсягу ВВП (рис. 1). А якщо заробітну плату виплачувати один раз на декаду, то грошова маса може бути в 36 разів ($V=36$) меншою від обсягу ВВП.

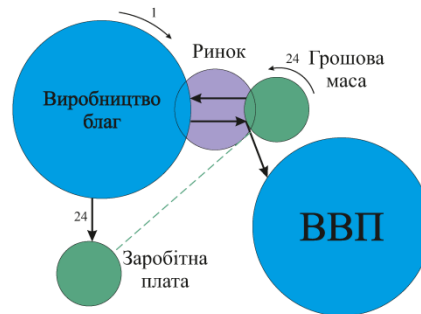

Рис. 1. Схема товарно-грошового обігу

Таким чином, важливою умовою для людей та підприємств має стати завдання, якнайшвидше витратити гроші на різні блага, збільшуючи тим самим обертання грошей, а не тримати їх на рахунках. Адже самі по собі гроші ніякої внутрішньої цінності в сучасному світі не мають, як раніше її мали, наприклад, монети з дорогоцінних металів. Тепер це просто цифри у комп'ютері. До того ж людям для життя потрібні різні конкретні блага, а не електронні гроші.

В даний час для функціонування національної економіки навіть не потрібна "тверда" валюта. Вважають, що «твердою» валютою є валюта, яка забезпечена золотим змістом. За наявності грошей на матеріальних носіях (паперових чи металевих) так воно й було. Щоправда, з постійним видобутком золота, грошова маса могла збільшуватися в розмірах. У сучасних умовах, коли ми маємо справу з електронними грошима, які легко контролюються, немає потреби постійно збільшувати грошову масу. Потрібна лише впевненість у тому, що за отримані за свою працю гроші, можна придбати еквівалентний праці товар. Цього можна досягти навіть за рахунок постійної маси електронних грошей, що беруть участь в обороті з необхідною швидкістю. А щоб гроші частіше перебували в русі, держава має стимулювати учасників економічного процесу швидше їх витратити, можливо, навіть шляхом введення

штрафних санкцій за недостатнє використання грошей.

Електронні гроші мають безперечну перевагу в порівнянні з готівкою. І хоча останні також мають властивість багаторазового використання, вони є неконтрольованими, і можуть накопичуватися на руках у населення. Електронні гроші приховати не можна, що дозволяє відстежувати їхнє місцезнаходження, шляхи переміщення та контролювати швидкість їхнього обороту. Такий важливий інструментарій, як гроші, обов'язково повинен перебувати під суворим державним контролем. Грошова сфера – це все ще зона посиленого кримінального інтересу та створення будь-яких шахрайських схем для їх викрадення. Тому на ній має бути зосереджена особлива увага відповідних органів.

Гроші – це не товар і товаром вони не повинні бути. А товаром їх зробили чисто з корисливих міркувань в інтересах світових банкірів і олігархів. Світова фінансова афера з грошима не має нічого спільного з справді науковим управлінням економікою на користь усіх членів суспільства.

Коли гроші зробили товаром, то тим самим порушили їхню основну функцію – бути універсальним еквівалентом і бути мірою. Адже коштувати гроші нічого не повинні, бо самі є мірою вартості. Плата за користування грошима, коли береш у банку кредит під відсотки – це є справжнісіньке шахрайство. Береш одну суму, а повертаєш більшу, що рівносильно купівлі грошей з відстроченням платежу. Що стосується продажу валют та плаваючого курсу між різними валютами, то це взагалі має бути заборонено на державному рівні. У зовнішньоекономічній діяльності має бути лише бартер (взаємопостачання).

А такий важливий факт, що незалежно від того, скільки б грошей не було в обігу: трильйони, квадрильйони або навіть квінтільйони, - і їх все одно завжди не вистачатиме, для чого потрібно постійно здійснювати емісію, у самих економістів поки що не викликає ніяких питань?

На те, що категорія «прибуток» є хибною економічною категорією, автор звернув увагу ще у 2007 році [3]. Так званий «прибуток» постійно створює

дисбаланс між вартістю товарів та кількістю грошей, які спрямовуються на їх придбання. Таким чином, штучно створюється попит на гроші. Сам по собі «прибуток» (у грошовій формі) у системі «товарно-грошових» відносин утворюватися ніяк не може, подібно до того, як «утворюються» нові товари на підприємствах. Тому паралельно зі створенням реальних продуктів відбувається і «створення» грошей. Але якщо повернути грошам їхнє головне призначення, і перш за все роль еквівалента при обміні різними благами, а також запровадити деякі принципові правила при роботі з ними, то можна істотно змінити якість функціонування фінансової системи та досягти найвищих темпів економічного зростання.

Гроші є проміжним кільцем між працею, пов'язаною з виробництвом матеріальних і духовних благ, і придбанням цих благ. З одного боку, гроші є еквівалентом вартості праці, а з іншого боку – еквівалентом вартості благ. Але самі вони жодної внутрішньої цінності не становлять. Так, наприклад, 1 кг золота та 1 кг глини рівноважні між собою, але не рівноцінні. Ось так і гроші. Це умовний «рівноважний» засіб.

Товар повинен продаватися тільки за ціною реальних витрат, а цими витратами є лише заробітна плата. Якщо він продаватиметься дорожче – з урахуванням «прибутку», його неможливо буде придбати. Якщо люди одержують за свою працю загальну суму заробітної плати у розмірі W_1 (RT), а їм пропонують товарів на загальну суму W_2 (QP), причому $W_2 > W_1$, то весь товар, через зайву категорію «прибуток», не може бути реалізований. Таким чином, в даний час товар продається за ціною не еквівалентній вартості праці, а за більш високою – з урахуванням «прибутку», що не дозволяє реалізувати весь товар без додаткової емісії грошей. Таким чином, паралельно із виробництвом товаром відбувається й «виготовлення» грошей. Тому що для того, щоб отримати «прибуток», його треба «надрукувати», тобто зробити емісію грошей.

Реальний обмін товару на гроші можливий тільки в тому випадку, якщо

$W_1 = W_2$. Якщо вважати, що зарплата – це вартість праці, яка необхідна для виробництва товарів, виражена у грошовій формі, а ціна – це вартість

товару, яка також виражена у грошовій формі, то між вартістю праці та ціною товару має існувати рівність.

Де б людина не працювала, і щоб не виробляла, зрештою вона має отримати за свою працю зарплату і придбати в обмін за неї споживчі товари. Успішна торгівля зможе здійснюватися тільки в тому випадку, якщо загальна вартість товарів у певний період часу, приблизно відповідатиме такій же кількості грошей у населення. Вартість товару повинна оцінюватися тільки в одиницях праці всього ланцюжка виконавців, які брали участь у його виготовленні, доставці, зберіганні та реалізації. Іншими словами, товари мають бути забезпечені платоспроможним попитом населення. При цьому звичайний попит на товари існує завжди – людям завжди щось потрібно. Але не завжди вистачає грошей на купівлю товарів, особливо при існуючій «прибутковій» моделі економіки. Це говорить тільки про те, що фінансова система вже давно дискредитувала себе і її треба суттєво реформувати.

Ми ведемо розмову про те, як організувати правильний обмін товарів та послуг в економіці за допомогою грошей. При цьому відсотки за кредитами, виграти (програти) у казино, на іподромі та в лотереї, а також гра на гроші в різні азартні ігри, ніякого відношення до реальної економіки не мають, і належать до розряду «хрестатистики». Щодо останньої ще висловлювався Аристотель. У своїй роботі «Політика» він прямо вказує: «Зрозуміло, що різного роду багатство має свою межу, але насправді ми бачимо, що відбувається протилежне: всі, хто займається грошовими оборотами, прагнуть збільшити кількість грошей до нескінченності... Тому з повною підставою, викликає ненависть лихварство, тому що воно робить самі грошові знаки предметом власності, які таким чином втрачають головне своє призначення, заради якого вони були створені: адже вони виникли заради мінової торгівлі, а стягнення відсотків веде саме до зростання грошей... Цей рід наживи виявляється неприємним самій природі» [1, с. 393-395]. Інший філософ, Ф. Бекон у роботі «Досліди, або Настанови моральні та політичні» робить такі висновки: «У великому багатстві немає іншої користі, крім можливості

роздавати його; решта все – суєта... Способів збагатитися існує багато, і здебільшого мерзотних... Лихварство є найбільш вірний спосіб розбагатіти, але один із мерзотних, бо лихвар їсть свій хліб «у поті чужого лиця». Далі він вказує на те, що «неприродно, щоб гроші народжували гроші». При цьому він вважав, що якщо є люди жорстокі, і повністю виключити лихварство не вийде, то треба хоча б стримати його [2, с. 429-431].

З висловлюваннями цих вчених не можна не погодитись, хоча вони підходили до аналізу цього питання лише з етичної сторони, а чи не з наукової. Треба ж було таке придумати, щоб продавати гроші за гроші? Хіба справжня сучасна наука може підтримувати пережитки минулого у вигляді такого ганебного явища як лихварство? Це просто анахронізм! Але те ж саме можна сказати і з приводу «прибутку». Завдання сучасної науки полягає в отриманні нових знань з метою втілення отриманих результатів у життя на благо всього людства. І лише лженаука може виправдовувати рішення, які вигідні невеликій групі олігархів, приносять їм колосальні надприбутки, але гальмують розвиток всього економічного процесу, викликаючи кризи, інфляцію та безробіття. Саме вони і спрямовують весь економіко-фінансовий процес хибним шляхом. Тому вченим-економістам, які ще досі «не помічають» хитро спланованих фінансових схем і продовжують дотримуватися вказаного їм "мейнстриму", від якого не рекомендується відхилятися, є над чим задуматися.

Гроші не повинні нікому належати. Це спільне надбання. Хоча держава має їх контролювати. При існуючих придуманих фінансових правилах, завжди виграє той, хто має ці самі фінанси, тобто банкіри. Тому комерційні банки назавжди мають піти у минуле, жодної облікової ставки центрального банку не повинно бути. У новій економіці реорганізовані банки повинні являти собою щось по типу «каси взаємодопомоги», а гроші мають бути «народними». Гроші повинні використовуватися на користь всього суспільства, а не окремої групи банкірів. Тому правила гри мають бути змінені. При цьому плата банкам за обслуговування позик зберігається (еквівалентно їхній праці). Перед переходом до нової фінансової реальності держава спочатку має потурбуватися про те,

щоб усі учасники економічного процесу були б забезпечені грошима для початку діяльності та мали б доступ до безвідсоткових позик на зворотній основі.

Вся грошова маса має складатися із двох частин $M = M_0 + M_1$,

де M_0 – кількість грошей, що перебувають у вільному обігу;

M_1 – кількість грошей, що перебувають на депозитах («каса взаємодопомоги»). Із цієї частини надаються безвідсоткові позики на зворотній основі. Всі інші грошові агрегати, які використовуються в даний час, до реальної економіки не мають жодного відношення.

Підприємства повинні вести свою економічну діяльність подібно до того, як ведуть її звичайні домогосподарства. За винятком того, що підприємства виготовляють продукцію на продаж, виплачують зарплату трудящим та сплачують податок державі. Вкладені гроші в будівництво підприємства повертати не треба, якщо воно побудовано не за позикові кошти. Про те, що капітальні вкладення у виробництво мають обов'язково окупатися, це ще одна легенда, пов'язана з отриманням «прибутку». Капітальні вкладення в основні фонди підприємства дають змогу працювати та виготовляти продукцію. Насправді підприємство завжди можна продати та повернути вкладені гроші. Якщо домогосподарство купує, наприклад, холодильник чи будує гараж, то ці витрати є споживчими витратами з метою поліпшити матеріальний рівень існування членів домогосподарства. Ні про яку окупність мова не йдеться. Члени домогосподарства отримують заробітну плату за свою працю, працюючи на підприємствах, і витрачають її, набуваючи різних благ. І таким чином вони підвищують свій добробут.

Економічна наука нині сильно «захреMATизована» і поки що в цілому далека від створення ефективної економічної моделі господарювання. Незважаючи на те, що «прибуткова» парадигма є непрацездатною, економічна наука продовжує наполегливо рухатись у тому ж хибному напрямку. Ставлення до грошей у суспільстві треба терміново змінювати. Люди на психологічному рівні повинні зрозуміти, що гроші (електронні числа на магнітному носії) - це

лише зручний засіб для організації виробничого процесу та обміну результатами трудової діяльності. При новому фінансовому підході можливості людей та їх умови життя зміняться суттєвим чином. Гроші мають стати інструментом співробітництва та взаємовиручки, а не інструментом наживи та поневолення людей. Вони повинні сприяти синергетичному ефекту в економіці, а не бути гальмом для розвитку. Гроші мають об'єднувати людей, а не роз'єднувати їх. Докладніше принципи функціонування нової моделі високоефективної національної економіки представлені у роботах [3-20].

СПИСОК ЛІТЕРАТУРИ

1. Аристотель. Сочинения в четырёх томах. Т. 4. Москва : Мысль, 1983. 830 с.
2. Бэкон Ф. Сочинения в двух томах. Т. 2. Москва : Мысль, 1978. 575 с.
3. Мямлин В. В. О деньгах, прибавочной стоимости и прибыли. *Здоровая мысль*. 2007. № 1 (7). С. 8 – 9.
4. Мямлин В. В. К вопросу о категории прибыли. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2010. Вип. 29. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2010. С. 268-279.
5. Мямлін В. В. Місце і роль грошей в науково обґрунтованій економіці. *Topical issues of modern science, society and education. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference*. SPC - Sci-conf.com.ua. Kharkiv, Ukraine. 2021. Pp. 1560-1566.
6. Мямлін В. В. До питання про врегулювання рівноваги між загальною вартістю товарів і кількістю грошей, призначених для їх споживання. *Інформаційне суспільство: технологічні, економічні та технічні аспекти становлення: Зб. тез допов. Міжнар. наук. інтернет-конф. Вип. 62. (Тернопіль, 12 жовтня 2021 р.)*. Тернопіль, 2021. С. 77-82.
7. Мямлин В. В. О необходимости отделения от экономики балластообразующих составляющих, хрематистской направленности, которые мешают её развитию. *Science, innovations and education: problems and prospects*.

Proceedings of the 9th International scientific and practical conference. CPN Publishing Group. Tokyo, Japan. 2022. Pp. 488-498.

8. Мямлін В. В. Сталість грошової маси як необхідна умова для нормального функціонування економіко-фінансової системи у державі. *Modern research in science and education*. Proceedings of the 6th International scientific and practical conference. BoScience Publisher. Chicago, USA. 2024. Pp. 481-493.

9. Мямлин В. В. Роль высокоэффективной макроэкономической модели в повышении уровня сознания человека. *Innovations and prospects of world science*. Proceedings of the 8th International scientific and practical conference. Perfect Publishing. Vancouver, Canada. 2022. Pp. 280-290.

10. Мямлін В. В. Товарно-грошові потоки та макроекономічна рівновага в умовах моделі високоефективної національної економіки. *Review of transport economics and management*, 2023, Iss. 9(25). Pp. 42-49. DOI: <https://doi.org/10.15802/rtem2023/280728>.

11. Мямлін В. В. Фінансова рівновага виробництва і споживання як основа нормального функціонування економіки. *Світ наукових досліджень*. Випуск 1: 3б. тез допов. Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. економ. спрямування (Тернопіль, 29 червня 2021 р.). Тернопіль, 2021. С. 14-18.

12. Мямлін В. В., Мямлін С. В. Істина сутність категорії «прибуток» та її негативний вплив на розвиток економіки. *Світ економічної науки*. Випуск 11: 3б. тез Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Тернопіль, 19 лютого 2019 р.). Тернопіль, 2019. С. 46-51.

13. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Основные научные принципы создания высокоэффективного экономико-финансового «механизма» в государстве. *Независимое исследование с позиций IT-технологий: монография*. Киев-Днепр : Монолит, 2019. С. 40-58.

14. Мямлин В. В., Мямлин С. В. Сбалансированность товарной и денежной систем без дополнительных эмиссий денег как основное условие интенсивного развития экономики государства. *Світ економічної науки*. Випуск 9: 3б. тез Міжнар. наук.-практ. інтернет-конф. (Тернопіль, 27 листопада

2018 р.). Тернопіль, 2018. С. 135-140.

15. Мямлін В., Мямлін С. Як Україні запустити потужний економічний «двигун»? *Світ*. 2018. № 3-4. С. 3.

16. Пшинько А. Н., Мямлин В. В., Мямлин С. В. Влияние оборачиваемости денег на эффективность национальной экономики. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2012. Вип. 42. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2012. С. 240-253.

17. Пшинько А. Н., Мямлин В. В., Мямлин С. В. К вопросу о научной обоснованности процентов по депозитам и кредитам. *Наука та прогрес транспорту (Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна)*. Вип. 1 (43). Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2013. С. 82-103. DOI: <https://doi.org/10.15802/stp2013/9580>.

18. Пшинько А. Н., Мямлин В. В., Мямлин С. В. Переход на модель высокоэффективной национальной экономики – реальный путь решения экономических проблем в государстве. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. тра-нсп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2012. Вип. 41. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2012. С. 282-291.

19. Пшинько А. Н., Мямлин В. В., Мямлин С. В. Повышение уровня системности экономики – основной путь выхода из кризиса. *Вісник Дніпропетр. нац. ун-ту залізн. трансп. ім. акад. В. Лазаряна*. 2011. Вип. 36. Дніпропетровськ : Вид-во ДНУЗТ, 2011. С. 275-283.

20. Пшинько А. Н., Мямлин С. В., Мямлин В. В. Финансовая автаркия – одно из главных условий нормального функционирования экономики в стране. *Проблеми формування нової економіки XXI століття*: Матер. VI Міжнар. наук.-прак. конф. Том 1. Актуальні питання економічного розвитку (19-20 грудня 2013 р. Рівне). Дніпропетровськ : Видавець Біла К. О., 2013. С. 34-36.